

225

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 czerwca 1971 r.

w sprawie zezwolenia na niektóre darowizny i pożyczki wartości dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się osobom stale zamieszkałym lub mającym siedzibę w kraju (krajowcom dewizowym) na przyjmowanie od osób stale zamieszkałych lub mających siedzibę za granicą (cudzoziemców dewizowych) darowizny krajowych i zagranicznych środków płatniczych oraz papierów wartościowych emitowanych w kraju lub za granicą, nie obciążonej warunkiem dokonania jakichkolwiek świadczeń wzajemnych przez obdarowanego.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również darowizn wartości dewizowych wymienionych w tym przepisie, dokonywanych przez cudzoziemców dewizowych w okresie czasowego ich pobytu w Polsce na rzecz krajowców dewizowych.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy pieniędzy polskich (banknotów i monet), jeżeli znajdują się za granicą.

§ 2. 1. Zezwala się osobom fizycznym krajowcom dewizowym na dysponowanie za granicą w obrocie z cudzoziemcami dewizowymi zagranicznymi środkami płatniczymi otrzymanymi za granicą tytułem darowizny od cudzoziemców dewizowych, z wyjątkiem dysponowania w drodze darowizny na rzecz cudzoziemców dewizowych.

2. Zezwala się na dokonywanie darowizny środków płatniczych, o których mowa w ust. 1, na rzecz członków najbliższej rodziny krajowców dewizowych.

§ 3. 1. Zezwala się osobom fizycznym cudzoziemcom dewizowym przebywającym w Polsce na przyjmowanie od krajowców dewizowych pieniężnej darowizny lub pożyczki w

złotych, nie przekraczającej z obu tych tytułów za okres każdorazowego pobytu 1.000 zł łącznie od wszystkich osób czyniących darowiznę lub udzielających pożyczki.

2. Dokonanie przez krajowców dewizowych darowizny lub udzielenie pożyczki pieniężnej w złotych cudzoziemcom dewizowym przebywającym w Polsce do wysokości kwoty określonej w ust. 1 nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 4. 1. Zezwala się osobom fizycznym krajowcom dewizowym na dokonywanie w kraju darowizny walut obcych w gotówce lub czekach oraz złota w postaci stanowiącej wartość dewizową, jeżeli darowizna następuje na rzecz członków najbliższej rodziny, będących krajowcami dewizowymi.

2. Zezwala się również na dokonywanie między osobami, o których mowa w ust. 1, darowizny walut obcych posiadanych za granicą, jeżeli posiadacz ma prawo swobodnie nimi dysponować za granicą.

§ 5. Do członków najbliższej rodziny, o których mowa w § 2 ust. 1 i w § 4, zalicza się: współmałżonków, krewnych zstępnych i wstępnych, rodzeństwo, rodziców małżonka, zięciów, synów, pasierbów i osoby przysposobione.

§ 6. Tracą moc zarządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 15 lipca 1965 r. w sprawie zezwolenia na przyjmowanie i realizowanie niektórych darowizn pieniężnych w obrocie z zagranicą (Monitor Polski Nr 38, poz. 216);
- 2) z dnia 12 grudnia 1968 r. w sprawie niektórych świadczeń pieniężnych w stosunkach z osobami czasowo przebywającymi w kraju (Monitor Polski Nr 55, poz. 393).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak